

Васкршња посланица Владике Василија

Бијељина, 1.април

**БОЖИЈОМ МИЛОШЋУ
ПРАВОСЛАВНИ ЕПИСКОП ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКИ
СВОМ СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ И ВЈЕРНОМ НАРОДУ
МИР И БЛАГОСЛОВ У ОВЕ ДАНЕ СВЕОПШТЕ ДУХОВНЕ РАДОСТИ**

УЗ РАДОСНИ ПОЗДРАВ ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

"Ево дана, којег стори Господ! Радујмо се и веселимо се у њему !" (Пс.118,24)

ДРАГА ДЈЕЦО ДУХОВНА

Данас је испуњење ријечи псалмопјевца Давида, данас је пуноћа Дана којег створи Господ, данашњи дан уистину је Дан невечерњи за човјека и сву створену природу. Данас је Празник над празницима и Славље над слављима, данас је Пасха, данас је прелазак из смрти у живот, данас је дан свијетлог васкрсења Христовог. Радујмо се и веселимо се у њему !

Радост Васкрсења обузима и просвјетљује цјелу васељену и свако људско срце утврђује у нади у "васкрсење мртвих и живот будућег вијека". Васкрсење Христово јесте главни догађај спасења рода људског и значај његов за род људски и сву творевину је једнак новом стварању. Њиме се обнавља и небо и земља и ад се разруши и испуни се ријеч Господња : "Ево, све чиним новим"(Отк.21,5).

Још, колико јуче, тамни облаци људског нељудства и срама наткривали су "мјесто лобање"- Голготу, на коме је Христос био разапет и умро, остављен од свих. Ноћ Великог четвртка је најцрња и најтамнија у историји људског рода. Ноћ када суду људском предаде се Јагње Божије, Син Божији и Син човјечији. Људски суд осуди Богочовјека на смрт, али осуди и себе.

Избором разбојника Вараве сврста себе у ред разбојнички. И би Христос предан Пилату и би осуђен на срамну смрт распећа на крсту и недужан : "као овца на заклање би вођен ". И кад би разапет међу разбојницима мољаше Оца небеског " да им не узме за гријех" ово страшно недјело. Род људски стајао је под крстом и хулио до самог издисаја Христовог, без покајања и самилости. Насупрот човјеку, цијела творевина је бунтовала и оплакивала свога Створитеља и Избавитеља. Наљутило се сунце и зраке своје укрило, земља се грозила страшног злочина и тресла се, у љутини својој камење се распадало, црквена завјеса раздера се на пола, мртви устадоше из гробова својих и јавише се родбини својој у Јерусалиму. Све се бунило само се страдални Христос није бунио будући у љубави и послушности Оцу небеском "Не како Ја хоћу већ како Ти "(Мт. 26.39).

Својом добровољном Богочовјечанском смрћу измирио је род људски са Богом, смрт уништио и ђавола упразнио. Страшни и величанствени мук о Његовој смрти проширио се кроз сву Васељену. Тај мук и данас чујемо и осјећамо у уму и срцима нашим када размишљамо о страдањима и смрти Спаситељевој. Но, срца вијерних и у величанственој тишини Великог Петка већ осјећају и радују се извојеваној побједи у космичкој бици Богочовјека против сатане, гријеха и смрти. Та тиха нада и радост ишчекивања пуноћу своју доживљава у Васкрсењу Христовом.

Васкрсење Христово јесте најзначајнији и најсудбоноснији догађај који се икада десио под овом капом небеском ; догађај од кога зависе сви други догађаји, чудо у коме су утемељена и садржана сва друга Христова чуда; круна и довршетак свих других дјела и учења у мисији спасења и искупљења људског рода. До Христа Господа владало је царство смрти, трулежи и пропадљивости, а од њега настаје доба живота и бесмртности. Цјелокупна истина и стварност православних хришћана, вјере и живота, и у овом и у оном свијету, садржана је у тајни крста и васкрса. На крсту је људска природа у неразлучном, несливеном, нераздвојном и непромјењивом јединству са Богом Логосом, личности Исуса Христа, добровољно страдала и била умртвљена да би у први дан недеље силом Богочовјечанске личности била васкрснута, поново враћена, али сада у један другачији, непропадљиви и вјечни живот. Будући васкрснута,

људска природа, у Богочовјечанској личности она је саваскрснута и у свакој људској личности. : "Јер пошто је кроз човјека смрт, кроз човјека је и васкрсење мртвих. Јер као што у Адаму сви умиру, тако ће и у Христу сви оживјети"(1Кор.15,21-22). Зато је Христово Васкрсење најзначајнији догађај у историји људског рода. Стога је оно наше препорођење и спасење, богоусиновљење и вјечно обожење. То је основа и темељ и истина наше вјере јер : "Ако Христос није устао онда је празна проповјед наша, па празна и вјера ваша."(1Кор. 15,14)

Свјетлост Васкрсења је темељ цивилизације хришћанске Европе и Новог свијета. Ријеч Христовог Јеванђеља основ је културе, просвјете, умјетности, законодавства и државности савременог свијета који се све више удаљава од благе ријечи Христове и покушава да се дистанцира и скине са себе одјећу хришћанства под изговором: демократије, људских права, толеранције и мултикултуралности. Никада није било више ријечи изговорено о миру, слободи, толеранцији и демократији, а никада више ратова, мржње, неправде и тираније јачег над слабим, силног над немоћним, богатог над сиромашним. Откуда све то, драга браћо и сестре? Отуда, што многи од оних који се боре за слободе и права појединца и заједнице, за тзв. мир и толеранцију, по своме обезбоженом, огреховљеном и без Христа имајућем уму схватају слободу као право човјека да чини шта хоће и како хоће, постављајући себе а не Богочовјека за мјерило свега. Своје циљеве остварују бескрупулозно угрожавајући слободу других па и саме животе. И ми сами, српски народ, имали смо горко искуство да осјетимо милост таквих свјетских душебрижника. Ми, род Христов и дјеца Светог Саве, знамо да је јединаистинска слобода - слобода од гријеха и да је једина истинска револуција "метаноја"- преображај и мјењање сопствене личности и бића кориштењем благотворних и боготворних, од Бога дарованих средстава: покајања, праштања и љубави, а не средстава силе и насиља. Мјењајући прво себе стварамо услове, могућности и за преображење цијелога свијета и све творевине, приводећи је васкрсом Христу и кроз њега Богу Оцу.

Овдје се налази и одговор на актуелна питања како сачувати свијет у коме живимо, даровану нам творевину Божију која је дом свом човјечанству и свим створеним бићима. Иако у

супротности са животним мотом и циљем савременог потрошачког друштва -"узми све што ти живот пружа!"- одговор је хришћански једноставан и утемељен у основну потку науке и дјела Христова а то је, : Очуваћемо свијет жртвујући себе за свијет, као што се и Господ жртвовао на крсту за род људски да би га избавио и спасао, а не жртвујући свијет себи, приносећи га -свијет- на жртвеник нашег конформизма, бесмислених стандарда и потрошачког менталитета. Створитељ нам је дао свијет да будемо добри домаћини и управитељи његови и да га приведемо у заједницу са Њим, а не да будемо туђини свијету и немилосрдни најамници и изабљивачи.

Живимо у вријеме тешке глобалне економске кризе. Многи су остали без посла а многи и без основних потреба за живот. Па и самог хљеба жељни су многи. Нису то далеки странци из незнатних крајева него су то наша браћа и сестре који живе са нама у истом граду, селу, у истој улици. То су наше прве комшије. Нека наше очи не буду слијепе а срце окамењено за невољу и потребу ближњих наших. Рука наша да не буде затворена за давање јер као таква неће моћи ни примати. Нека и они осјете како је "благ Господ" и плодносна вјера наша. Чинимо дјела милости јер на то смо позвани од Господа : "Блажени су милостиви јер ће бити помиловани". Тиме потврђујемо себе за истинске хришћане и људе вјере јер "вјера без добрих дјела је мртва"(Јак 2,7). Али, "нека се не збуњује срце наше и нека се не боји" (Јн14,28), јер у свјетској и нашој историји било је и тежих времена. Но наши преци нису се бојали и колебали јер су били чврсто утемељени у својој вјери и уткани у идентит своје нације и историје. То је и наш пут опстанка.

Васкрсење Христово је залог нашег васкрсења и живота вјечног, али је оно и чувар светости живота сваког човјека, сваке душе живе и рођене и нерођене. Оно је свједок да је чедоморство у утроби убиство као и свако друго убиство човјека и страшни гријех који вапије Богу на небо из нијемих уста нерођене дјеце. Тај гријех на страшном суду Божијем неће моћи бити оправдан ни планирањем породице, ни економском кризом, ни сиромаштвом. Јесте да је дјецу потребно много тога, али им је највише потребно љубави и мира у породици што не зависи од новца. Управо, најчешће новац бива узроком умањења љубави и замјена за исту. То дјецу и омладину нашу, на жалост, често

одводи на путеве пропасти. Постају жртве наркоманије, лажних спаситеља и душепогубних учења, а све тражећи да надомјесте љубав и пажњу како родитеља тако и цијеле заједнице. Траже храну на њивама глади. Све су ово страшне последице отуђености од Бога љубави и од Цркве која благодаћу Светог Духа, кроз светотајински живот, осмишљава вјечно заједништво међу људима.

Насупрот овоме, радујемо се младим нараштајима који кроз прослављено тијело Христово, Цркву Његову, у заједници са Богом Оцем и Духом Светим и свим светима налазе љубав, радост и неуништиви смисао новог и вјечног живота. У светој литургији, икони будућега Царства, они предокушају већ сада и овдје плодове Царства Божијег.

Стога, драга браћо и сестре, нека мука и тјескоба наших дана узмакне пред свјетлошћу и радошћу Васкрсења Господњег. Све је данас испуњено свјетлошћу, небо и земља и подземље. Цијела творевина светкује Христово Васкрсење и у њему се утврђује. Радујте се, јер Христос пређе из смрти у живот и све нас са собом поведе. Радујте се, јер је смрт побјеђена и својом радошћу свједочите радост Васкрсења свим људима и свим народима јер Христово васкрсење је залог сигурни и темељ постојани нашег васкрсења. Не лиши нас овог очекивања Човјекољупче, него изли силу Васкрсења на свеколику творевину. Смрт и пропаст никоме, а живот и спасење свему постојећем.

Са оваквим мислима, осјећањима и молитвеним жељама, и да свјетлост васкрсења чува вас у љубави и заједници, поздрављамо вас најрадоснијим поздравом,

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Ваш молитвеник пред Васкрслим Господом
Епископ зворничко-тузлански
+Василије